

KONVENCIJA DĖL SAVITARPIO ADMINISTRACINĖS PAGALBOS MOKESČIŲ SRITYJE

Preambulė

Europos Tarybos valstybės narės ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) valstybės narės, šią Konvenciją pasirašiusios valstybės,

manydamos, kad tarptautinio asmenų, kapitalo, prekių ir paslaugų judėjimo plėtotė – nors ji yra labai naudinga – padidino mokesčių išvengimo galimybes ir todėl būtinas glaudesnis mokesčių institucijų bendradarbiavimas;

palankiai vertindamos įvairias pastaraisiais metais padėtas dvišales ir daugiašales pastangas kovojant su mokesčių vengimu ir mokesčių slėpimu tarptautiniu mastu;

manydamos, kad reikia koordinuotų valstybių veiksmų siekiant stiprinti visas administracinės paramos, susijusios su visų rūšių mokesčių klausimais, formas, kartu užtikrinant tinkamą mokesčių mokėtojų teisių apsaugą;

pripažindamos, kad tarptautinis bendradarbiavimas gali būti labai svarbus sudarant sąlygas tinkamai nustatyti mokėtinus mokesčius ir padedant mokesčių mokėtojui užsitikrinti savo teises;

manydamos, kad turėtų būti laikoma, jog pagrindiniai principai, kuriais kiekvienam asmeniui suteikiama teisė, kad jo teisės ir įsipareigojimai būtų nustatomi vadovaujantis tinkama teisine procedūra, taikytini mokesčių srityje visose valstybėse, ir kad valstybės turėtų siekti apsaugoti teisėtus mokesčių mokėtojų interesus, įskaitant atitinkamą apsaugą nuo diskriminacijos ir dvigubo apmokestinimo; todėl

įsitikinusias, kad valstybės turėtų įgyvendinti priemones ar teikti informaciją tik tais atvejais, kai tai neprieštaruoja jų vidaus teisei ir praktikai, atsižvelgdamos į būtinybę apsaugoti informacijos slaptumą ir į tarptautinius dokumentus dėl privatumo ir asmeninių duomenų srautų apsaugos;

norėdamos priimti konvenciją dėl savitarpio administracinės pagalbos mokesčių srityje, *susitarė*:

I SKYRIUS TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Objektas ir asmenys, kuriems taikoma ši Konvencija

1. Šalys, vadovaudamosi IV skyriaus nuostatomis, viena kitai teikia administracinę pagalbą mokesčių srityje. Tokia pagalba gali apimti, kai reikia, priemones, kurių imasi teisminės institucijos.

2. Tokia administracinė pagalba apima:

a) keitimąsi informacija, įskaitant tuo pat metu atliekamus mokesčius patikrinimus ir dalyvavimą užsienyje atliekamuose mokesčiniuose patikrinimuose;

b) pagalbą išieškant mokesčius, įskaitant mokėtinų mokesčių išieškojimo užtikrinimo priemones; ir

c) dokumentų pateikimą.

3. Šalis teikia administracinę pagalbą, kai susijęs asmuo yra Šalies ar bet kurios kitos valstybės rezidentas ar pilietis.

2 straipsnis

Mokesčiai, kuriems taikoma ši Konvencija

1. Ši Konvencija taikoma:

a) šiems Šalies taikomiems mokesčiams:

- i) pajamų ar pelno mokesčiams,
 - ii) kapitalo prieaugio mokesčiams, kurie taikomi atskirai nuo pajamų ar pelno mokesčio,
 - iii) turto mokesčiams; ir
- b) šiems mokesčiams:
- i) Šalies politinių padalinių ar vietos valdžios institucijų vardu taikomiems pajamų, pelno, kapitalo prieaugio ar turto mokesčiams,
 - ii) privalomoms socialinės apsaugos įmokoms, kurios mokėtinos valstybės institucijoms arba pagal viešąją teisę įsteigtoms socialinės apsaugos institucijoms, ir
 - iii) Šalies vardu taikomiems kitų kategorijų mokesčiams, išskyrus muitus, būtent:
 - A. palikimo, paveldimo turto ar dovanojimo mokesčiams,
 - B. nekilnojamojo turto mokesčiams,
 - C. bendriesiems vartojimo mokesčiams, tokiems kaip pridėtinės vertės ar prekybos mokesčiai,
 - D. specialiems prekėms ir paslaugoms taikomiems mokesčiams, tokiems kaip akcizo mokesčiai,
 - E. variklinių transporto priemonių naudojimo ar nuosavybės mokesčiams,
 - F. kilnojamojo turto, išskyrus variklines transporto priemones, naudojimo ar nuosavybės mokesčiams,
 - G. bet kokiems kitiems mokesčiams;
 - iv) Šalies politinių padalinių ar vietos valdžios institucijų vardu taikomiems iii punkte išvardytiems mokesčiams.
2. Mokesčiai, kuriems taikoma ši Konvencija, yra išvardyti A priede pagal 1 dalyje minimas kategorijas.
3. Šalis praneša Europos Tarybos generaliniam sekretoriui ar EBPO generaliniam sekretoriui (toliau – Depozitarai) apie bet kokius pakeitimus, kurie bus daromi A priede keičiant 2 dalyje minimą sąrašą. Toks pakeitimas įsigalioja pirmąją mėnesio dieną praėjus trims mėnesiams nuo datos, kada Depozitaras gauna tokį pranešimą.
4. Ši Konvencija taip pat taikoma, nuo jų nustatymo, bet kokiems tokiems pat ar iš esmės panašioms mokesčiams, kurie nustatomi Susitariančiojoje Valstybėje, kai Konvencija įsigalioja tai Šaliai, be jau A priede išvardytų mokesčių ar vietų jų, ir tokiu atveju suinteresuotoji Šalis praneša vienam iš Depozitarų apie minėto mokesčio nustatymą.

II SKYRIUS BENDROSIOS APIBRĖŽTYS

3 straipsnis Apibrėžtys

1. Šioje Konvencijoje, nebent pagal kontekstą reikalaujama kitaip:
 - a) **valstybė pareiškėja ir valstybė, į kurią kreipiamasi** – atitinkamai bet kuri Šalis, teikianti administracinės pagalbos mokesčių srityje paraišką, ir bet kuri Šalis, kurios prašoma suteikti tokią pagalbą;
 - b) **mokestis** – bet koks mokestis ar socialinės apsaugos įmoka, kuriai ši Konvencija taikoma pagal 2 straipsnį;
 - c) **prašomas sumokėti mokestis** – bet kokia mokesčio suma, taip pat nuo jos skaičiuojamos palūkanos, susijusios administracinės baudos ir su išieškojimu susijusios išlaidos, kurios yra mokėtinos, bet dar nesumokėtos;
 - d) **kompetentinga institucija** – B priede išvardyti asmenys ir institucijos;
 - e) **piliečiai** Šalies atžvilgiu –
 - i) visi tos Šalies pilietybę turintys asmenys, ir
 - ii) visi juridiniai asmenys, bendrijos, asociacijos ir kiti subjektai, kurių statusas nustatytas toje Šalyje galiojančiuose įstatymuose.

Kiekvienos tuo tikslu pareiškimą padariusios Šalies atžvilgiu pirmiau pateiktos apibrėžtys suprantamos kaip nustatyta C priede.

2. Konvenciją taikant Šalyje bet koks čia neapibrėžtas terminas, nebent pagal kontekstą reikalaujama kitaip, mokesčių, kuriems taikoma ši Konvencija, atžvilgiu turi tokią reikšmę, kokia nustatyta pagal tos Šalies teisę.

3. Šalys praneša vienam iš Depozitarų apie bet kokius pakeitimus, kurie bus daromi B ir C prieduose. Toks pakeitimas įsigalioja pirmąją mėnesio dieną praėjus trims mėnesiams nuo datos, kada atitinkamas Depozitaras gauna tokį pranešimą.

III SKYRIUS PAGALBOS FORMOS

I SKIRSNIS KEITIMASIS INFORMACIJA

4 straipsnis Bendrosios nuostatos

1. Šalys keičiasi bet kokia informacija, visų pirma kaip nustatyta šiame skirsnyje, kuri, kaip galima numatyti, yra svarbi:

a) įvertinant ir renkant mokesčius bei atgaunant ir išieškant prašomus sumokėti mokesčius;

b) kai baudžiamąjį persekiojimą vykdo administracinės valdžios institucija arba jį siekiama pradėti teisme.

Informacija, kuri, kaip galima manyti, nėra svarbi šiems tikslams, pagal šią Konvenciją nesikeičiama.

2. Šalis gali panaudoti informaciją, gautą pagal šią Konvenciją, kriminaliniame teisme tik gavusi išankstinę informaciją pateikusios Šalies leidimą. Tačiau dvi ar kelios Šalys gali susitarti tarpusavyje netaikyti išankstinio leidimo reikalavimo.

3. Bet kuri Šalis, pateikusi pareiškimą vienam iš Depozitarų, gali pažymėti, kad pagal jos nacionalinės teisės aktus jos institucijos gali informuoti Šalies rezidentą ar pilietį prieš perduodamos su juo susijusią informaciją pagal 5 ir 7 straipsnius.

5 straipsnis Keitimasis informacija gavus prašymą

1. Valstybei pareiškėjai pateikus prašymą, valstybė, į kurią kreipiamasi, pateikia valstybei pareiškėjai bet kokią informaciją, kaip nustatyta 4 straipsnyje, susijusią su konkrečiais asmenimis ar operacijomis.

2. Jei informacijos, turimos valstybės, į kurią kreipiamasi, mokesstinėse bylose, nepakanka, kad prašymas pateikti informaciją būtų patenkintas, ta valstybė imasi visų atitinkamų priemonių, kad suteiktų valstybei pareiškėjai prašomą informaciją.

6 straipsnis Automatiniai informacijos mainai

Atsižvelgiant į konkrečius atvejus ir vadovaujantis procedūromis, kurias Šalys nustato savitarpio sutarimu, dvi ar daugiau Šalių automatiškai keičiasi 4 straipsnyje minima informacija.

7 straipsnis

Spontaniški informacijos mainai

1. Šalis be išankstinio prašymo persiunčia kitai Šaliai informaciją, kuri pirmajai Šaliai yra žinoma, tokiomis aplinkybėmis:

- a) jei pirmoji Šalis turi pagrindo manyti, kad kita Šalis praranda mokesčius;
- b) jei mokesčius privalančiam mokėti asmeniui pirmojoje Šalyje sumažinami mokesčiai arba jis nuo jų atleidžiamas, ir dėl to padidėja to asmens mokėtini mokesčiai kitoje Šalyje arba tam asmeniui atsiranda prievolė mokėti mokesčius kitoje Šalyje;
- c) jei pirmojoje Šalyje mokesčius mokėti privalantis asmuo ir kitoje Šalyje mokesčius mokėti privalantis asmuo vykdo veiklą vienoje ar daugiau valstybių tokiu būdu, kad vienoje ar kitoje Šalyje arba abiejose iš jų asmeniui sumažėja mokėtinų mokesčių suma;
- d) jei Šalis turi pagrindo manyti, kad mokėtinų mokesčių suma gali sumažėti dėl dirbtinio pelno paskirstymo įmonių grupėse;
- e) jei pirmajai Šaliai kitos Šalies persiūsta informacija sudaro galimybę gauti informaciją, kuri gali būti svarbi priimant sprendimą dėl mokėtinų mokesčių pastarojoje Šalyje.

2. Kiekviena Šalis imasi tokių priemonių ir įgyvendina tokias procedūras, kurios reikalingos siekiant užtikrinti, kad 1 dalyje apibūdintą informaciją būtų galima perduoti kitai Šaliai.

8 straipsnis

Vienalaikiai mokestiniai patikrinimai

1. Vienos iš Šalių prašymu dvi ar daugiau Šalių tariaisi, kad nuspręstų, kokiais atvejais reikėtų atlikti vienalaikius mokesčius patikrinimus ir kokios procedūros turėtų būti taikomos. Kiekviena susijusi Šalis nusprendžia, ar ji nori dalyvauti konkrečiame vienalaikiame mokesčiniame patikrinime.

2. Šioje Konvencijoje vienalaikis mokesčinis patikrinimas – tai dviejų ar daugiau Šalių susitarimas tuo pat metu patikrinti, kiekvienai savo teritorijoje, asmens ar asmenų, kurių atžvilgiu jos turi bendrą ar susijusį interesą, mokesčines padėties siekiant apsikeisti bet kokia tokiu būdu gaunama svarbia informacija.

9 straipsnis

Mokestiniai patikrinimai užsienyje

1. Valstybės pareiškėjos kompetentingai institucijai paprašius, valstybės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija gali leisti valstybės pareiškėjos kompetentingos institucijos atstovams būti atitinkamoje mokesčinio patikrinimo dalyje valstybėje, į kurią kreipiamasi.

2. Jeigu prašymui pritariama, valstybės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija kuo greičiau informuoja valstybės pareiškėjos kompetentingą instituciją apie patikrinimo laiką ir vietą, apie tai, kokia institucija ar pareigūnas yra paskirti atlikti patikrinimą, ir apie tai, kokių procedūrų ir sąlygų reikia valstybei, į kurią kreipiamasi, kad būtų galima atlikti patikrinimą. Visus su mokesčinio patikrinimo vykdymu susijusius sprendimus priima valstybė, į kurią kreipiamasi.

3. Šalis gali pranešti vienam iš Depozitarų, kad ji ketina vadovautis bendra taisykle nepriimti 1 dalyje minimų prašymų. Tokį pareiškimą galima padaryti arba atšaukti bet kuriuo metu.

10 straipsnis

Prieštaringa informacija

Jei Šalis gauna iš kitos Šalies informaciją apie asmens mokesstinę padėtį, kuri pirmajai Šaliai pasirodo prieštaraujanti jos turimai informacijai, ji apie tai praneša informaciją suteikusiai Šaliai.

II SKIRSNIS

PAGALBA IŠIEŠKANT MOKESČIUS

11 straipsnis

Mokesčių išieškojimas

1. Valstybės pareiškėjos prašymu valstybė, į kurią kreipiamasi, vadovaujantis 14 ir 15 straipsnių nuostatomis, imasi veiksmų, reikalingų siekiant išieškoti pirmosios valstybės mokesčius taip, kaip ji išieškotų savo mokesčius.

2. 1 dalies nuostatos taikomos tik mokesčiams, kurie yra nustatyti dokumente, pagal kurį leidžiama juos išieškoti valstybėje pareiškėjoje, ir, nebent atitinkamos Šalys susitarę kitaip, kurie nėra ginčijami.

Tačiau jeigu mokesčius reikalaujama išieškoti iš asmens, kuris nėra valstybės pareiškėjos gyventojas, 1 dalis taikoma tik tuo atveju, nebent atitinkamos Šalys susitarę kitaip, jei tų mokesčių jau nebegalima užginčyti.

3. Įsipareigojimo suteikti pagalbą išieškant mokesčius mirusio asmens ar jo palikimo atžvilgiu vertė lygi palikimo vertei arba kiekvieno palikimo paveldėtojo gauto turto vertei, atsižvelgiant į tai, ar mokesčius reikia išieškoti iš palikimo ar iš jo paveldėtojų.

12 straipsnis

Mokėtinų mokesčių išieškojimo užtikrinimo priemonės

Valstybės pareiškėjos prašymu valstybė, į kurią kreipiamasi, siekdama išieškoti atitinkamą mokesčių sumą, imasi mokėtinų mokesčių išieškojimą užtikrinančių priemonių, net jeigu tie mokesčiai yra užginčyti arba jie dar nėra nustatyti dokumente, pagal kurį leidžiama juos išieškoti.

13 straipsnis

Su prašymu pateikiami dokumentai

1. Kartu su administracinės pagalbos prašymu pagal šį skirsnį taip pat pateikiama:

a) pareiškimas, kad reikalavimas išieškoti mokesčius yra susijęs su mokesčiu, kuriam taikoma ši Konvencija, ir, jei mokesčiai yra išieškomi, kad vadovaujantis 11 straipsnio 2 dalimi reikalavimas išieškoti mokesčius nėra ar negali būti ginčijamas,

b) oficiali dokumento, pagal kurį leidžiama išieškoti mokesčius valstybėje pareiškėjoje, kopija ir

c) bet koks kitas dokumentas, reikalingas išieškant mokesčius ar taikant mokėtinų mokesčių išieškojimo užtikrinimo priemones.

2. Mokesčių išieškojimą valstybėje pareiškėjoje leidžiantis dokumentas, kai reikia ir pagal valstybėje, į kurią kreipiamasi, galiojančias nuostatas, yra patvirtinamas, pripažįstamas, papildomas ar pakeičiamas dokumentu, pagal kurį leidžiama išieškoti mokesčius pastarojoje valstybėje, kuo greičiau po to, kai gaunamas pagalbos prašymas.

14 straipsnis

Terminai

1. Klausimai, susiję su bet kokių laikotarpiu, kuriam praėjus negalima išieškoti mokesčių pagal reikalavimą, reglamentuojami vadovaujantis valstybės pareiškėjos teise. Pagalbos prašyme nurodomi su tuo laikotarpiu susiję duomenys.

2. Išieškojimo veiksmai, kuriuos valstybė, į kurią kreipiamasi, vykdo pagal pagalbos prašymą ir kurie vadovaujantis tos valstybės įstatymais turėtų tokį poveikį, kad 1 dalyje minimas laikotarpis būtų sustabdytas ar pertrauktas, taip pat turi tokį poveikį pagal valstybės pareiškėjos įstatymus. Valstybė, į kurią kreipiamasi, informuoja valstybę pareiškėją apie tokius veiksmus.

3. Bet kokių atveju valstybė, į kurią kreipiamasi, neprivalo vykdyti pagalbos prašymo, kuris pateikiamas praėjus 15 metų nuo tada, kai išduotas pradinis išieškojimą leidžiantis dokumentas.

15 straipsnis

Pirmumo tvarka

Reikalavimui išieškoti mokesčius, kurio atžvilgiu teikiama pagalba, valstybėje, į kurią kreipiamasi, netaikoma jokia pirmumo tvarka, kuri taikoma specialiai tos valstybės reikalavimams išieškoti mokesčius, net jeigu išieškojimo tvarka yra tokia, kokia taikoma tos valstybės mokestiniams reikalavimams.

16 straipsnis

Mokėjimo atidėjimas

Valstybė, į kurią kreipiamasi, gali leisti atidėti mokėjimą arba atlikti mokėjimus dalimis, jei jos įstatymai ar administracinė praktika leidžia tai daryti panašiomis aplinkybėmis, bet pirmiausia apie tai informuoja valstybę pareiškėją.

III SKIRSNIS

DOKUMENTŲ ĮTEIKIMAS

17 straipsnis

Dokumentų įteikimas

1. Valstybei pareiškėjai paprašius, valstybė, į kurią kreipiamasi, įteikia adresatui dokumentus, įskaitant su teisminiais sprendimais susijusius dokumentus, parengtus valstybėje pareiškėjoje ir susijusius su mokesčiu, kuriam taikoma ši Konvencija.

2. Valstybė, į kurią kreipiamasi, įteikia dokumentus:

a) taikydama jos nacionaliniuose įstatymuose nustatytą metodą iš esmės panašioms dokumentams įteikti;

b) taikydama, kiek įmanoma, tokį metodą, kokio prašo valstybė pareiškėja arba metodą, kuris yra artimiausias prašomam metodui iš nustatytųjų valstybės, į kurią kreipiamasi, įstatymuose.

3. Šalis gali įteikti dokumentus tiesiogiai per paštą asmeniui kitos Šalies teritorijoje.

4. Jokia Konvencijos nuostata negali būti aiškinama taip, kad pagal ją būtų pripažintas negaliojančiu bet koks dokumentų įteikimas, kurį Šalis vykdo vadovaudamasi savo įstatymais.

5. Kai dokumentas įteikiamas pagal šį straipsnį, nebūtina su juo kartu pateikti vertimą. Tačiau jeigu yra žinoma, kad adresatas negali suprasti dokumento kalbos, valstybė, į kurią kreipiamasi, organizuoja dokumento vertimą į jos valstybinę kalbą arba vieną iš jos

valstybinių kalbų arba dokumento santraukos parengimą minėta kalba ar kalbomis. Arba ji gali paprašyti valstybės pareiškėjos, kad dokumentas būtų išverstas į vieną iš valstybės, į kurią kreipiamasi, Europos Tarybos arba EBPO valstybinių kalbų arba kartu su dokumentu būtų pateikta jo santrauka viena iš minėtų valstybinių kalbų.

IV SKYRIUS

SU VISŲ FORMŲ PAGALBA SUSIJUSIOS NUOSTATOS

18 straipsnis

Informacija, kurią privalo pateikti valstybė pareiškėja

1. Pagalbos prašyme, kai reikia, nurodoma:
 - a) institucija ar įstaiga, inicijavusi prašymą, kurį teikia kompetentinga institucija;
 - b) vardas, pavardė, adresas ir bet kokie kiti rekvizitai, padedantys nustatyti asmenį, dėl kurio teikiamas prašymas;
 - c) jei pateiktas prašymas suteikti informaciją, kokia forma valstybė pareiškėja norėtų gauti informaciją, kad ši atitiktų jos poreikius;
 - d) jei teikiamas pagalbos prašymas, susijęs su mokesčių išieškojimu ar mokėtinų mokesčių išieškojimo užtikrinimo priemonių taikymu, mokesčio reikalavimo pobūdis, jo sudedamosios dalys ir turtas, iš kurio mokesčio reikalavimas gali būti išieškotas;
 - e) jei pateiktas prašymas įteikti dokumentus, dokumento, kuris bus įteikiamas, pobūdis ir tema;
 - f) ar prašymas atitinka valstybės pareiškėjos teisę ir administracinę praktiką ir ar jis yra pagrįstas atsižvelgiant į 19 straipsnio reikalavimus.
2. Kai tik valstybei pareiškėjai tampa žinoma bet kokia kita su pagalbos prašymu susijusi informacija, valstybė pareiškėja ją persiunčia valstybei, į kurią kreipiamasi.

19 straipsnis

Galimybė atmesti prašymą

Valstybė, į kurią kreipiamasi, neprivalo vykdyti valstybės pareiškėjos prašymo, jei ši nesiėmė visų jos teritorijoje galimų priemonių, išskyrus tuos atvejus, kai tai galėtų sukelti nepagrįstai didelių sunkumų.

20 straipsnis

Atsakas į pagalbos prašymą

1. Jeigu pagalbos prašymas įvykdomas, valstybė, į kurią kreipiamasi, kuo greičiau informuoja valstybę pareiškėją apie tai, kokių veiksmų imtasi ir koks yra pagalbos rezultatas.
2. Jei prašymas atmetamas, valstybė, į kurią kreipiamasi, kuo greičiau informuoja valstybę pareiškėją apie tą sprendimą ir jo priežastis.
3. Jei, pateikusi prašymą suteikti informacijos, valstybė pareiškėja nurodo, kokia forma ji pageidautų gauti informaciją, o valstybė, į kurią kreipiamasi, gali tai padaryti, valstybė, į kurią kreipiamasi, informaciją pateikia prašoma forma.

21 straipsnis

Asmenų apsauga ir įsipareigojimo suteikti pagalbą apribojimai

1. Jokia šios Konvencijos nuostata nedaro poveikio asmenų teisėms ir apsaugai, kuri užtikrinama pagal valstybės, į kurią kreipiamasi, įstatymus ar administracinę praktiką.
2. Išskyrus 14 straipsnį, šios Konvencijos nuostatos negali būti aiškinamos taip, kad pagal jas valstybė, į kurią kreipiamasi, privalėtų:

- a) vykdyti priemones, prieštaraujančias jos įstatymams ar administracinei praktikai arba valstybės pareiškėjos įstatymams ar administracinei praktikai;
- b) vykdyti priemones, kurios, valstybės manymu, prieštarautų viešajai politikai (*ordre public*) ar jos esminiams interesams;
- c) suteikti informaciją, kurios negalima gauti pagal jos įstatymus ar administracinę praktiką arba valstybės pareiškėjos įstatymus ar administracinę praktiką;
- d) suteikti informaciją, kuri atskleistų prekybinę, verslo, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai politikai (*ordre public*) ar esminiams valstybės interesams;
- e) suteikti administracinę pagalbą, jeigu ir tiek, kiek, jos manymu, apmokestinimas valstybėje pareiškėjoje prieštarauja bendrai priimtiems apmokestinimo principams arba konvencijos dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatomis ar kitos konvencijos, kurią valstybė, į kurią kreipiamasi, sudarė su valstybe pareiškėja, nuostatomis;
- f) suteikti pagalbą, jei taikant šios Konvencijos nuostatas būtų diskriminuojamas valstybės, į kurią kreipiamasi, pilietis, palyginti su valstybės pareiškėjos piliečiu, tokiomis pat aplinkybėmis.

22 straipsnis

Slaptumas

1. Bet kokia informacija, kurią Šalis gauna pagal šią Konvenciją, laikoma tokia pat slapta kaip ir informacija, gauta pagal tos Šalies nacionalinę teisę, arba ji laikoma slapta pagal informaciją teikiančios Šalies taikomus slaptumo reikalavimus, jei jie yra griežtesni.

2. Tokia informacija bet koku atveju atskleidžiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines ar priežiūros įstaigas), atsakingoms už su tos Šalies mokesčiais susijusį įvertinimą, rinkimą ar atgavimą, išieškojimą ar teisminį persekiojimą, sprendimus dėl apeliacijų. Tik minėti asmenys arba institucijos gali naudotis informacija ir tik minėtiems tikslams. Jie gali, neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, atskleisti ją su tokiais mokesčiais susijusiame viešame teismo procese ar priimant teisminius sprendimus, gavę išankstinę informaciją teikiančios Šalies kompetentingos institucijos leidimą. Tačiau dvi ar kelios Šalys gali susitarti tarpusavyje netaikyti išankstinio leidimo reikalavimo.

3. Jeigu Šalis padarė išlygą, nustatytą 30 straipsnio 1 dalies a punkte, bet kokia kita Šalis, gaunanti informaciją iš tos Šalies, negali naudoti tos informacijos mokesčiui, priklausančiam kategorijai, kuriai taikoma išlyga. Taip pat ir išlygą padariusi Šalis negali naudoti pagal šią Konvenciją gautos informacijos mokesčiui, priklausančiam kategorijai, kuriai taikoma išlyga.

4. Neatsižvelgiant į 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, Šalies gauta informacija gali būti naudojama kitiems tikslams, jei tiems kitiems tikslams tokia informacija gali būti naudojama pagal informaciją teikiančios Šalies įstatymus, o tos Šalies kompetentinga institucija suteikia teisę ją taip naudoti. Vienos Šalies kitai Šaliai suteiktą informaciją pastaroji gali perduoti trečiajai Šaliai, jeigu iš anksto gauna pirmosios Šalies kompetentingos institucijos sutikimą.

23 straipsnis

Procesas

1. Su priemonėmis, kurių pagal šią Konvenciją imasi valstybė, į kurią kreipiamasi, susijęs procesas inicijuojamas tik atitinkamoje tos valstybės institucijoje.

2. Su priemonėmis, kurių pagal šią Konvenciją imasi valstybė pareiškėja, visų pirma priemonėmis, kurios, išieškojimo srityje, yra susijusios su mokesčio reikalavimo buvimu ar suma arba jį vykdyti leidžiančiu dokumentu, susijęs procesas inicijuojamas tik atitinkamoje tos valstybės institucijoje. Jei toks procesas yra inicijuojamas, valstybė pareiškėja informuoja valstybę, į kurią kreipiamasi, kuri sustabdo procesą, atitinkamai institucijai nepriėmus

sprendimo. Tačiau valstybė, į kurią kreipiamasi, jei jos prašo valstybė pareiškėja, imasi mokėtinų mokesčių išieškojimo užtikrinimo priemonių, kad užtikrintų mokesčių išieškojimą. Valstybė, į kurią kreipiamasi, apie tokį procesą taip pat gali informuoti bet koks suinteresuotas asmuo. Gavusi tokią informaciją valstybė, į kurią kreipiamasi, tuo klausimu, jei reikia, tariasi su valstybe pareiškėja.

3. Kai procese priimamas galutinis sprendimas, valstybė, į kurią kreipiamasi, arba valstybė pareiškėja, atsižvelgiant į aplinkybes, praneša kitai Šaliai apie sprendimą ir apie tai, kokią reikšmę jis turi pagalbos prašymui.

V SKYRIUS SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis Konvencijos įgyvendinimas

1. Dėl šios Konvencijos įgyvendinimo Šalys palaiko tarpusavio ryšius per atitinkamas kompetentingas institucijas. Kompetentingos institucijos gali tiesiogiai bendrauti tuo tikslu ir gali įgalioti pavaldžias institucijas veikti kompetentingų institucijų vardu. Dviejų ar daugiau Šalių kompetentingos institucijos gali susitarti dėl Konvencijos taikymo būdo.

2. Kai valstybė, į kurią kreipiamasi, laiko, kad šios Konvencijos taikymas konkrečiu atveju gali turėti rimtų ir nepageidautinų padarinių, valstybės, į kurią kreipiamasi, ir valstybės pareiškėjos kompetentingos institucijos pasitaria ir stengiasi problemas išspręsti abipusiu sutarimu.

3. EBPO globojama iš Šalių kompetentingų institucijų atstovų sudaryta koordinuojanti institucija atlieka šios Konvencijos įgyvendinimo ir plėtotės stebėseną. Tuo tikslu koordinuojanti institucija rekomenduoja bet kokius veiksmus, kurie galėtų prisidėti prie bendrųjų Konvencijos tikslų įgyvendinimo. Visų pirma, koordinuojanti institucija veikia kaip forumas, kuriame analizuojami nauji metodai ir procedūros, leidžiančios sustiprinti tarptautinį bendradarbiavimą mokesčių srityje, ir, kai reikia, ši institucija gali rekomenduoti Konvencijos peržiūras ar pataisas. Valstybės, kurios pasirašė šią Konvenciją, bet dar jos neratifikavo, nepriėmė ar nepatvirtino, turi teisę būti atstovaujamos koordinuojančios institucijos posėdžiuose kaip stebėtojos.

4. Šalis gali paprašyti, kad koordinuojanti institucija pateiktų nuomones apie Konvencijos nuostatų aiškinimą.

5. Jeigu dviem ar daugiau Šalių kyla sunkumų ar abejonių dėl šios Konvencijos įgyvendinimo ar aiškinimo, tų Šalių kompetentingos institucijos stengiasi tą klausimą išspręsti savitarpio sutarimu. Tai, dėl ko susitariama, pranešama koordinuojančiai institucijai.

6. EBPO generalinis sekretorius informuoja Šalis ir šią Konvenciją pasirašiusias valstybes, kurios dar jos neratifikavo, nepriėmė ar nepatvirtino, apie koordinuojančios institucijos pateiktas nuomones pagal 4 dalies nuostatas ir apie savitarpio susitarimus, pasiektus pagal 5 dalį.

25 straipsnis Kalba

Pagalbos prašymai ir atsakymai į juos rengiami viena iš oficialių EBPO ir Europos Tarybos kalbų arba bet kokia kita kalba, dėl kurios atitinkamos Susitariančiosios Valstybės pasiekia dvišalį susitarimą.

26 straipsnis

Išlaidos

Jeigu pagal suinteresuotų Šalių dvišalį susitarimą nenurodyta kitaip:

- a) įprastas pagalbos teikimo išlaidas apmoka valstybė, į kurią kreipiamasi;
- b) specialias pagalbos teikimo išlaidas apmoka valstybė pareiškėja.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

27 straipsnis

Kitos tarptautinės sutartys ar susitarimai

1. Šioje Konvencijoje nustatytos pagalbos galimybės neapriboja ir nėra apribotos pagalbos galimybių, nustatytų esamose ar būsimose tarptautinėse sutartyse ar kituose suinteresuotų Šalių susitarimuose, ar kituose su bendradarbiavimu mokesčių srityje susijusiuose dokumentuose.

2. Neatsižvelgiant į šios Konvencijos reikalavimus, tos Šalys, kurios yra Europos ekonominės bendrijos narės, savitarpio santykių srityje gali laikytis Bendrijoje galiojančių bendrų taisyklių.

28 straipsnis

Konvencijos pasirašymas ir įsigaliojimas

1. Ši Konvencija teikiama pasirašyti Europos Tarybos ir EBPO valstybėms narėms. Konvencija, ją pasirašius, turi būti ratifikuota, priimta ar patvirtinta. Ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentai deponuojami vienam iš Depozitarų.

2. Ši Konvencija įsigalioja pirmąją mėnesio dieną po to, kai baigiasi trijų mėnesių laikotarpis nuo tada, kai penkios valstybės išreiškia pritarimą, kad jas saistytų Konvencijos nuostatos, taip, kaip nustatyta 1 dalyje.

3. Bet kuriai Europos Tarybos ar EBPO valstybei narei, kuri vėliau išreiškia pritarimą, kad ją saistytų šios Konvencijos nuostatos, Konvencija įsigalioja pirmąją mėnesio dieną po to, kai baigiasi trijų mėnesių laikotarpis nuo tada, kai deponuojamas ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentas.

29 straipsnis

Konvencijos teritorinis taikymas

1. Pasirašydama šią Konvenciją arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą, kiekviena valstybė gali nurodyti teritoriją ar teritorijas, kurioms taikoma ši Konvencija.

2. Bet kuri valstybė gali bet kada vėliau, pateikdama vienam iš Depozitarų adresuotą pareiškimą, išplėsti šios Konvencijos taikymą bet kokioje kitoje pareiškime nurodytoje teritorijoje. Tokiai teritorijai Konvencija įsigalioja pirmąją mėnesio dieną po to, kai baigiasi trijų mėnesių laikotarpis nuo tada, kai Depozitaras gauna tokį pareiškimą.

3. Bet koks pareiškimas, pateiktas pagal bet kurią iš dviejų pirmesnių dalių bet kokios teritorijos, nurodytos tokia pareiškime, atžvilgiu, gali būti atšauktas pateikiant vienam iš Depozitarų adresuotą pranešimą. Toks atšaukimas įsigalioja pirmąją mėnesio dieną po to, kai baigiasi trijų mėnesių laikotarpis nuo tada, kai Depozitaras gauna tokį pranešimą.

30 straipsnis

Išlygos

1. Pasirašydama šią Konvenciją, deponuodama ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą arba bet kada vėliau, kiekviena valstybė gali pareikšti, kad ji pasilieka teisę:

a) neteikti pagalbos 2 straipsnio 1 dalies b punkte išvardytų kategorijų kitų Šalių mokesčių atžvilgiu, jeigu ji neįtraukė tos kategorijos savo vidaus mokesčių į Konvencijos A priedą;

b) neteikti pagalbos išieškant mokesčius pagal mokestinį reikalavimą arba išieškant administracinę baudą visų mokesčių atžvilgiu arba vienos ar daugiau kategorijų, išvardytų 2 straipsnio 1 dalyje, mokesčių atžvilgiu;

c) neteikti pagalbos mokestinio reikalavimo, kuris galioja Konvencijos įsigaliojimo tai valstybei dieną, atžvilgiu arba, jei anksčiau buvo padaryta išlyga pagal a arba b punktą, tokios išlygos atšaukimo dieną atitinkamos kategorijos mokesčių atžvilgiu;

d) neteikti pagalbos įteikiant dokumentus visų mokesčių atžvilgiu arba tik vienos ar daugiau 2 straipsnio 1 dalyje išvardytų kategorijų mokesčių atžvilgiu;

e) neleisti dokumentų įteikti paštu, kaip nustatyta 17 straipsnio 3 dalyje.

2. Jokios kitos išlygos negali būti daromos.

3. Įsigaliojus šiai Konvencijai Šalies atžvilgiu, ta Šalis gali padaryti vieną ar daugiau 1 dalyje išvardytų išlygų, kurių ji nepadarė Konvenciją ratifikuojuant, priimant ar patvirtinant. Tokios išlygos įsigalioja pirmąją mėnesio dieną po to, kai baigiasi trijų mėnesių laikotarpis nuo tada, kai vienam iš Depozitarų pateikiama tokia išlyga.

4. Šalis, kuri padarė išlygą pagal 1 ir 3 dalis, gali visiškai ar iš dalies ją atšaukti pateikdama pranešimą vienam iš Depozitarų. Atšaukimas įsigalioja tą dieną, kai atitinkamas Depozitaras gauna tokį pranešimą.

5. Šalis, kuri padarė išlygą šios Konvencijos nuostatos atžvilgiu, negali reikalauti, kad kita Šalis taikytų tą nuostatą; tačiau jei jos išlyga yra dalinė, ji gali reikalauti, kad ta nuostata būtų taikoma tiek, kiek ji pati ją priima.

31 straipsnis

Denonsavimas

1. Šalis gali bet kuriuo metu denonsuoti šią Konvenciją pateikdama pranešimą vienam iš Depozitarų.

2. Toks denonsavimas įsigalioja pirmąją mėnesio dieną po to, kai baigiasi trijų mėnesių laikotarpis nuo tada, kai Depozitaras gauna tokį pranešimą.

3. Šalį, kuri denonsuoja šią Konvenciją, ir toliau saisto 22 straipsnio nuostatos tol, kol ji turi pagal šią Konvenciją gautus dokumentus ar informaciją.

32 straipsnis

Depozitarai ir jų funkcijos

1. Depozitaras, kuriam pateikiamas aktas, pranešimas ar pareiškimas, praneša Europos Tarybos ir EBPO valstybėms narėms apie:

a) visus pasirašymo atvejus;

b) visus ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo atvejus;

c) šios Konvencijos įsigaliojimo datą pagal 28 ir 29 straipsnių nuostatas;

d) pareiškimus, pateiktus pagal 4 straipsnio 3 dalies ar 9 straipsnio 3 dalies nuostatas, ir tokių pareiškimų atšaukimą;

e) išlygas, padarytas pagal 30 straipsnio nuostatas, ir išlygų atšaukimą pagal 30 straipsnio 4 dalies nuostatas;

f) pranešimus, gautus pagal 2 straipsnio 3 ar 4 dalies, 3 straipsnio 3 dalies, 29 straipsnio

arba 31 straipsnio 1 dalies nuostatas;

g) bet kokį kitą su šia Konvencija susijusį aktą, pranešimą ar pareiškimą.

2. Depozitaras, kuris gauna pareiškimą ar teikia pranešimą pagal 1 dalies nuostatas, nedelsdamas apie tai informuoja kitą Depozitarą.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

2011 m. birželio 1 d. Depozitarų nustatyta, kad pagal Konvenciją dėl savitarpio administracinės pagalbos mokesčių srityje pakeičiančio Protokolo X straipsnio 4 dalį abu tekstai, parengti dviem egzemplioriais anglų ir prancūzų kalbomis, yra autentiški; vienas iš jų deponuojamas kiekvieno Depozitaro archyvuose. Depozitarai perduoda patvirtintas kopijas visoms Protokolu pakeistos šios Konvencijos Šalims ir visoms teisę tapti Šalimis turinčioms valstybėms.

**PROTOKOLAS,
KURIUO IŠ DALIES PAKEIČIAMA KONVENCIJA
DĖL SAVITARPIO ADMINISTRACINĖS PAGALBOS MOKESČIŲ SRITYJE**

Laikinoji redakcija

Preambulė

Europos Tarybos valstybės narės ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) valstybės narės, šį Protokolą pasirašiusios valstybės,

atsižvelgdamos į tai, kad 1988 m. sausio 25 d. Konvencija dėl savitarpio administracinės pagalbos mokesčių srityje (toliau – Konvencija) buvo priimta dar nesusitarus dėl tarptautinių keitimosi informacija mokesčių klausimais standartų;

atsižvelgdamos į tai, kad nuo tada, kai buvo priimta Konvencija, susikūrė nauja bendradarbiavimui palanki aplinka;

atsižvelgdamos į pageidavimą parengti daugiašalį dokumentą, kuriuo kuo daugiau valstybių būtų sudarytos sąlygos pasinaudoti naujosios bendradarbiavimui palankios aplinkos pranašumais ir kartu įgyvendinti aukščiausi tarptautiniai bendradarbiavimo standartai mokesčių srityje,

susitarė:

I straipsnis

1. Septintoji Konvencijos preambulės pastraipa išbraukiama ir pakeičiama taip:

„įsitikinusios, kad valstybės turėtų įgyvendinti priemones ar teikti informaciją atsižvelgdamos į būtinybę apsaugoti informacijos konfidencialumą ir į tarptautinius dokumentus dėl privatumo ir asmeninių duomenų srautų apsaugos;“.

2. Po Konvencijos preambulės septintosios pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„atsižvelgdamos į naują bendradarbiavimui palankią aplinką ir į tai, kad pageidautina, jog būtų parengtas daugiašalis dokumentas, kuriuo kuo daugiau valstybių būtų sudarytos sąlygos pasinaudoti naujosios bendradarbiavimui palankios aplinkos pranašumais ir kartu įgyvendinti aukščiausi tarptautiniai bendradarbiavimo standartai mokesčių srityje;“.

II straipsnis

Konvencijos 4 straipsnis išbraukiamas ir pakeičiamas taip:

„4 straipsnis. Bendrosios nuostatos

1. Šalys keičiasi bet kokia informacija, visų pirma kaip nustatyta šiame skirsnyje, kuri, kaip galima numatyti, yra aktuali administruojant Šalių nacionalinius įstatymus, susijusius su mokesčiais, kuriems taikoma ši Konvencija, ar užtikrinant tų įstatymų laikymąsi.

2. Išbraukta.

3. Bet kuri Šalis, pateikusi pareiškimą vienam iš Depozitarų, gali pažymėti, kad pagal jos nacionalinės teisės aktus jos institucijos gali informuoti Šalies rezidentą ar pilietį prieš perduodamas su juo susijusią informaciją pagal 5 ir 7 straipsnius.“

III straipsnis

1. Konvencijos 18 straipsnio 1 dalies b punkte žodis „ir“ pakeičiamas žodžiu „ar“.

2. Konvencijos 18 straipsnio 1 dalies f punkte nuoroda „19 straipsnio“ pakeičiama nuoroda „21 straipsnio 2 dalies g punkto“.

IV straipsnis

Konvencijos 19 straipsnis išbraukiamas.

V straipsnis

Konvencijos 21 straipsnis išbraukiamas ir pakeičiamas taip:

„21 straipsnis. Asmenų apsauga ir įsipareigojimo suteikti pagalbą apribojimais

1. Jokia šios Konvencijos nuostata nedaro poveikio asmenų teisėms ir apsaugai, kuri užtikrinama pagal valstybės, į kurią kreipiamasi, įstatymus ar administracinę praktiką.

2. Išskyrus 14 straipsnį, šios Konvencijos nuostatos negali būti aiškinamos taip, kad pagal jas valstybė, į kurią kreipiamasi, privalėtų:

a) vykdyti priemones, prieštaraujančias jos įstatymams ar administracinei praktikai arba valstybės pareiškėjos įstatymams ar administracinei praktikai;

b) vykdyti priemones, kurios prieštarautų viešajai politikai (*ordre public*);

c) suteikti informaciją, kurios negalima gauti pagal jos įstatymus ar administracinę praktiką arba valstybės pareiškėjos įstatymus ar administracinę praktiką;

d) suteikti informaciją, kuri atskleistų prekybinę, verslo, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai politikai (*ordre public*);

e) suteikti administracinę pagalbą, jeigu ir tiek, kiek, jos manymu, apmokestinimas valstybėje pareiškėjoje prieštarauja bendrai priimtiems apmokestinimo principams arba konvencijos dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatomis ar kitos konvencijos, kurią valstybė, į kurią kreipiamasi, sudarė su valstybe pareiškėja, nuostatomis;

f) suteikti administracinę pagalbą siekiant administruoti valstybės pareiškėjos mokestinės teisės nuostatą ar bet koki su ja susijusį reikalavimą, kuriuo diskriminuojamas valstybės, į kurią kreipiamasi, pilietis, palyginti su valstybės pareiškėjos piliečiu, tokiais pat aplinkybėmis, arba užtikrinti tokios nuostatos vykdymą;

g) suteikti administracinę pagalbą, jeigu valstybė pareiškėja neįgyvendino visų pagrįstų priemonių, kurios nustatytos jos įstatymuose ar pagal administracinę praktiką, išskyrus kai tokių priemonių taikymas būtų susijęs su pernelyg dideliais sunkumais;

h) suteikti pagalbą išieškant mokesčius tokiais atvejais, kai tai valstybei tenkanti administravimo našta yra aiškiai per didelė, palyginti su nauda, kurią turės valstybė pareiškėja.

3. Jei valstybė pareiškėja prašo informacijos pagal šią Konvenciją, valstybė, į kurią kreipiamasi, naudoja turimas informacijos rinkimo priemones, kad gautų prašomą informaciją, nors valstybei, į kurią kreipiamasi, gali ir nereikėti tokios informacijos su

mokesčiais susijusiais tikslais. Pirmesniame sakinyje nustatytam įsipareigojimui taikomi šioje Konvencijoje nustatyti apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokių atveju, įskaitant visų pirma nustatytuosius 1 ir 2 dalyse, nėra aiškinami taip, kad leistų valstybei, į kurią kreipiamasi, atsisakyti suteikti informaciją tik todėl, kad šios valstybės tokia informacija nedomina.

4. Šios Konvencijos nuostatos jokių atveju, įskaitant visų pirma nustatytuosius 1 ir 2 dalyse, negali būti aiškinamos taip, kad leistų valstybei, į kurią kreipiamasi, atsisakyti suteikti informaciją tik todėl, kad tą informaciją turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo arba asmuo, veikiantis kaip atstovas arba patikėtinis, arba kadangi ji susijusi su nuosavybės teisėmis į asmens kapitalo dalį.“

VI straipsnis

22 straipsnio 1 ir 2 dalys išbraukiamos iš pakeičiamos taip:

„1. Bet kokia informacija, kurią Šalis gauna pagal šią Konvenciją, laikoma slapta ir saugoma taip pat kaip ir informacija, gauta pagal tos Šalies nacionalinę teisę, ir tiek, kiek reikia užtikrinti būtiną asmens duomenų apsaugą, taikant apsaugos priemones, kurias gali nurodyti informaciją teikianti Šalis kaip reikalaujama pagal jos nacionalinę teisę.

2. Tokia informacija bet kokių atveju atskleidžiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines ar priežiūros įstaigas), atsakingoms už su tos Šalies mokesčiais susijusį įvertinimą, rinkimą ar atgavimą, išieškojimą ar teisminį persekiojimą, sprendimus dėl apeliacijų arba už minėtų veiksmų priežiūrą. Tik minėti asmenys arba institucijos gali naudotis informacija ir tik minėtiems tikslams. Jie gali, neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, atskleisti ją su tokiais mokesčiais susijusiu viešame teismo procese ar priimančiais teisinius sprendimus.“

VII straipsnis

Konvencijos 27 straipsnio 2 dalis išbraukiama ir pakeičiama taip:

„2. Neatsižvelgiant į 1 dalį, tos Šalys, kurios yra Europos Sąjungos valstybės narės, savitarpio santykių srityje gali pasinaudoti šioje Konvencijoje nustatytomis pagalbos galimybėmis tiek, kiek tokios galimybės leidžia platesnį bendradarbiavimą nei galimybės, siūlomos pagal taikytinas Europos Sąjungos taisykles.“

VIII straipsnis

1. Konvencijos 28 straipsnio pabaigoje įterpiamos šios dalys:

„4. Bet kuri Europos Tarybos ar EBPO valstybė narė, kuri tampa šios Konvencijos Šalimi įsigaliojus šią Konvenciją pakeičiančiam Protokolui, pateiktam pasirašyti 2010 m. gegužės 27 d. („2010 m. protokolu“), yra Konvencijos Šalis taip, kaip pataisyta pagal tą Protokolą, nebent ji išreiškia kitokį ketinimą pateikdama pranešimą vienam iš Depozitarų.

5. Įsigaliojus 2010 m. protokolui, bet kuri valstybė, kuri nėra Europos Tarybos ar EBPO narė, gali prašyti, kad būtų pakviesta pasirašyti ir ratifikuoti šią Konvenciją, pakeistą 2010 m. protokolu. Toks prašymas adresuojamas vienam iš Depozitarų, kuris jį perduoda Šalims. Depozitaras taip pat informuoja Europos Tarybos Ministrų komitetą ir EBPO Tarybą. Sprendimą pakviesti valstybę, pateikusi atitinkamą prašymą, tapti šios Konvencijos Šalimi bendru sutarimu priima Konvencijos Šalys per koordinuojančią instituciją. Bet kuriai valstybei, vadovaujantis šia dalimi ratifikuojančiai 2010 m. protokolu pakeistą Konvenciją, ši Konvencija įsigalioja pirmąją mėnesio dieną po to, kai baigiasi trijų mėnesių laikotarpis nuo tada, kai ratifikavimo dokumentas deponuojamas vienam iš Depozitarų.

6. 2010 m. protokolu pakeistos šios Konvencijos nuostatos taikomos administracinei pagalbai, susijusiai su mokesčiais laikotarpiams, prasidedančiais metų, einančių po tų metų, kuriais 2010 m. protokolu pakeista Konvencija įsigaliojo Šaliai, sausio 1 d. arba po tų metų

sausio 1 d., o jei mokestinis laikotarpis nenustatytas, administracinei pagalbai, susijusiai su sumomis, nuo kurių mokėtini mokesčiai, skaičiuojamomis nuo metų, einančių po tų metų, kuriais 2010 m. protokolu pakeista Konvencija įsigaliojo Šaliai, sausio 1 d. arba po tų metų sausio 1 d. Bet kurios dvi ar daugiau Šalių gali susitarti, kad 2010 m. protokolu pakeista Konvencija taikoma administracinei pagalbai, susijusiai su ankstesniais mokestiniais laikotarpiais ar ankstesnėmis sumomis, nuo kurių mokėtini mokesčiai.

7. Neatsižvelgiant į 6 dalį, mokesčių klausimais, kurie susiję su tyčiais veiksmais, persekiojamais teismine tvarka pagal Šalies pareiškėjos baudžiamuosius įstatymus, 2010 m. protokolu pakeistos šios Konvencijos nuostatos ankstesniems mokestiniams laikotarpiais ar ankstesnėms sumoms, nuo kurių mokėtini mokesčiai, taikomos nuo tada, kai šios nuostatos įsigalioja Šaliai.“

2. Po Konvencijos 30 straipsnio 1 dalies e punkto įterpiamas toks punktas“

„f) 28 straipsnio 7 dalį taikyti išimtinai administracinei pagalbai, susijusiai su mokestiniais laikotarpiais, prasidedančiais trečiųjų metų, einančių prieš tuos metus, kuriais 2010 m. protokolu pakeista Konvencija įsigaliojo Šalies atžvilgiu, sausio 1 d. arba po tų metų sausio 1 d., o jei mokestinis laikotarpis nenustatytas, administracinei pagalbai, susijusiai su sumomis, nuo kurių mokėtini mokesčiai, skaičiuojamomis nuo trečiųjų metų, einančių prieš tuos metus, kuriais 2010 m. protokolu pakeista Konvencija įsigaliojo Šalies atžvilgiu, sausio 1 d. arba po tų metų sausio 1 d.“

3. Konvencijos 32 straipsnio 1 dalyje po žodžių „EBPO valstybėms narėms“ įrašomi žodžiai „ir visoms šios Konvencijos Šalims“.

IX straipsnis

1. Šis Protokolas teikiamas pasirašyti Konvenciją pasirašiusioms valstybėms. Protokolas, jį pasirašius, turi būti ratifikuotas, priimtas ar patvirtintas. Valstybė gali ratifikuoti, priimti ar patvirtinti Protokolą tik tuo atveju, jei tuo pat metu ratifikuoja, priima ar patvirtina Konvenciją arba yra padariusi tai anksčiau. Ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentai deponuojami vienam iš Depozitarų.

2. Šis Protokolas įsigalioja pirmąją mėnesio dieną po to, kai baigiasi trijų mėnesių laikotarpis nuo tada, kai penkios Konvencijos Šalys išreiškia pritarimą, kad jas saistytų Protokolo nuostatos, taip, kaip nustatyta 1 dalyje.

3. Bet kuriai Konvencijos Šaliai, kuri vėliau išreiškia pritarimą, kad ją saistytų šio Protokolo nuostatos, Protokolas įsigalioja pirmąją mėnesio dieną po to, kai baigiasi trijų mėnesių laikotarpis nuo tada, kai deponuojamas ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentas.

X straipsnis

1. Depozitaras, kuriam pateikiamas aktas, pranešimas ar pareiškimas, praneša Europos Tarybos ir EBPO valstybėms narėms ir visoms šios Konvencijos Šalims apie:

- a) visus pasirašymo atvejus;
- b) visus ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo atvejus;
- c) šio Protokolo įsigaliojimo datą pagal IX straipsnio nuostatas;
- d) bet kokį kitą su šiuo Protokolu susijusį aktą, pranešimą ar pareiškimą.

2. Depozitaras, kuris gauna pareiškimą ar teikia pranešimą pagal 1 dalies nuostatas, nedelsdamas apie tai informuoja kitą Depozitarą.

3. Depozitarai perduoda Europos Tarybos ir EBPO valstybėms narėms sertifikuotą šio Protokolo kopiją.

4. Įsigaliojus šiam Protokolui pagal IX straipsnio nuostatas, vienas iš Depozitarų parengia Konvencijos, iš dalies pakeistos šiuo Protokolu, tekstą ir nusiunčia sertifikuotą jo kopiją visoms Konvencijos, iš dalies pakeistos šiuo Protokolu, Šalims.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Pasirašyta 2010 m. [gegužės 27 d.] [Paryžiuje] dviem egzemplioriais anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški. Vienas jų deponuojamas Europos Tarybos, kitas – EBPO archyvuose.
